

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 202

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 21 august 1997

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 2 din 9 ianuarie 1997 referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor art. 330, art. 330 ¹ și art. 330 ² din Codul de procedură civilă	1-3	Decizia nr. 95 din 30 aprilie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	8-9
Decizia nr. 123 din 21 mai 1997 referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a art. 330 ¹ și art. 330 ² din Codul de procedură civilă	3	Decizia nr. 96 din 30 aprilie 1997 referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și a art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	9-10
Decizia nr. 150 din 3 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	4-5	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
Decizia nr. 151 din 3 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă	5-6	29. — Circulară referitoare la modificarea capitolului III (Principii de desfășurare a tranzacțiilor pe piața valutară interbancară) litera b) (Principii în relația intermediar-client) din Normele privind funcționarea pieței valutare interbancare — anexa nr. 3 la Regulamentul Băncii Naționale a României privind efectuarea operațiunilor valutare, republicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 13 martie 1996, cu modificările ulterioare	11-15
★			
Decizia nr. 4 din 14 ianuarie 1997 referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330 ¹ , ale art. 330 ² , ale art. 330 ³ și ale art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	6-8		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 2 din 9 ianuarie 1997*)

referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a prevederilor art. 330, art. 330¹ și art. 330²
din Codul de procedură civilă

Romul Petru Vonica — președinte
Costică Bulai — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Constantin Burada — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin încheierile din 18 octombrie 1996 (Dosarul nr. 3.916/1995),

din 24 octombrie 1996 (dosarele nr. 1.707/1995, nr. 3.216/1995, nr. 3.649/1995, nr. 1.318/1996 și nr. 1.322/1996), din 25 octombrie 1996 (dosarele nr. 2.124/1995, nr. 238/1996, nr. 268/1996, nr. 269/1996, nr. 382/1996, nr. 436/1996, nr. 439/1996 și nr. 1.000/1996), din 29 octombrie 1996 (dosarele nr. 1.194/1996 și nr. 2.097/1996), din 30 octombrie 1996 (Dosarul nr. 3.487/1995), a sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹ și art. 330² din Codul de procedură civilă.

*) A se vedea și Deciziile Curții Constituționale nr. 123 din 21 mai 1997, publicată la pag. 3, nr. 150 din 3 iunie 1997, publicată la pag. 4,

Excepțiile de neconstituționalitate au fost invocate și formează obiectul dosarelor Curții Constituționale, după cum urmează:

— neconstituționalitatea dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă a fost invocată de Bacso Magia și Achim Marcel (Dosarul nr. 335C/1996), Cărăbaș Ioan (Dosarul nr. 340C/1996), Teodorescu Maria Ioana (Dosarul nr. 343C/1996), Cherecheș Maria (Dosarul nr. 345C/1996), Rebigan Paul și Rebigan Maria Michette (Dosarul nr. 349C/1996), Mateescu Liliana, Brandrup Virginia și Nicolau Ioana Ruxandra (Dosarul nr. 350C/1996), Sacalis Dan și Sacalis Emilia (Dosarul nr. 353C/1996), susținându-se că acestea încalcă prevederile art. 15 alin. (2), art. 21, art. 123, art. 125 și art. 128 din Constituție, precum și principiul separației puterilor în stat și cel al stabilității raporturilor juridice;

— neconstituționalitatea prevederilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă a fost ridicată de Hota Francisc (Dosarul nr. 337C/1996), Moței Constanța (Dosarul nr. 338C/1996), Leontescu Sorin-Cristian (Dosarul nr. 342C/1996), Apostolescu Irina-Alice (Dosarul nr. 346C/1996) și Ursel Ioana (Dosarul nr. 356C/1996), susținându-se că sunt încălcate dispozițiile art. 15 alin. (2), art. 16, art. 21, art. 41, art. 128 și art. 135 din Constituție;

— neconstituționalitatea art. 330, art. 330¹ și art. 330² din Codul de procedură civilă a fost invocată de Buta Ananie (Dosarul nr. 341C/1996), Vasilescu Viorica (Dosarul nr. 352C/1996) și Corciovescu Cristina (Dosarul nr. 355C/1996), cu motivarea că sunt încălcate dispozițiile art. 15 alin. (2), art. 16, art. 21, art. 125 și art. 128 din Constituție, precum și principiul autorității lucrului judecat, al stabilității raporturilor juridice și cel al separației puterilor în stat;

— neconstituționalitatea art. 330¹ și art. 330² din Codul de procedură civilă a fost ridicată de Saidac Ecaterina (Dosarul nr. 344C/1996) și de Preda Natalia (Dosarul nr. 347C/1996), susținându-se că dispozițiile acestora încalcă art. 41 alin. (1), art. 135 alin. (1) și (6) din Constituție, precum și principiul separației puterilor în stat, al autorității lucrului judecat și cel al stabilității raporturilor juridice.

Exprimându-și opinia, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă a apreciat că dispozițiile art. 330, art. 330¹ și art. 330² sunt constituționale. În două cazuri, așa cum rezultă din încheierile de sesizare, pronunțate la data de 25 octombrie 1996 în dosarele nr. 2.124/1995 și nr. 382/1996, doi dintre membrii completului de judecată și-au exprimat opinia în sensul că excepțiile privind neconstituționalitatea dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă sunt întemeiate, întrucât hotărârile atacate cu recurs în anulare au fost pronunțate și au rămas definitive anterior intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Deoarece excepțiile de neconstituționalitate invocate se referă la aceleași dispoziții legale și pentru o mai bună administrare a justiției, Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 355 și 356C/1996, nr. 352 și 353C/1996, nr. 349 și 350C/1996, nr. 340–347C/1996 și nr. 337 și 338C/1996 la

Dosarul nr. 335C/1996 care a fost înregistrat primul, urmând a se pronunța asupra tuturor excepțiilor prin decizia de față.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹ și art. 330² din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține:

Analizând excepțiile de neconstituționalitate invocate, constată că, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să le soluționeze, fiind legal sesizată.

Pe fond, se reține că asupra constituționalității art. 330 și art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, statuând că ele sunt constituționale. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea acestei soluții, excepțiile de neconstituționalitate privind aceste prevederi legale urmează, potrivit practicii constante a Curții Constituționale, să fie respinse ca vădit nefondate.

Cât privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se constată că prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, definitivă și obligatorie, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, Curtea Constituțională a modificat Decizia nr. 73/1996, prin care se respinsese excepția de neconstituționalitate și a decis că prevederile art. 330¹ sunt neconstituționale în măsura în care acestea se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993. Rezultă că excepțiile de neconstituționalitate invocate în cauzele de față, referitoare la art. 330¹, sunt inadmisibile în limitele interpretării date, pentru că, așa cum s-a statuat prin Decizia Curții Constituționale nr. 107 din 2 noiembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 15 februarie 1995, o prevedere legală declarată neconstituțională printr-o decizie a Curții nu mai poate face obiectul unei noi excepții. Faptul că Decizia nr. 96/1996 a constatat neconstituționalitatea, în limitele interpretării date, nu conduce la o altă consecință, deoarece sensul deciziei este circumstanțierea legitimității constituționale a textului de lege respectiv. În acest sens, Curtea s-a pronunțat și prin Decizia nr. 92/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 20 decembrie 1995.

În fine, referitor la dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, este de reținut că, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă, Curtea Constituțională a constatat că acestea sunt neconstituționale. Având în vedere că o excepție de neconstituționalitate admisă nu mai poate fi reiterată, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, excepțiile invocate în cauzele de față privind prevederile art. 330² alin. 1 sunt lipsite de obiect și, în consecință, urmează a fi, de asemenea, respinse ca vădit nefondate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondate excepțiile de neconstituționalitate, invocate de Bacso Magia și Achim Marcel, Cărăbaș Ioan, Teodorescu Maria Ioana, Cherecheș Maria, Rebigan Paul și Rebigan Maria Michette, Mateescu Liliana, Apostolescu Irina-Alice, Ursel Ioana, Saidac Ecaterina, Vasilescu Viorica și Corciovescu Cristina.

Sorin-Cristian, Apostolescu Irina-Alice, Ursel Ioana, Buta Ananie, Vasilescu Viorica, Corciovescu Cristina, Saidac Ecaterina și de Preda Natalia în dosarele nr. 382/1996, nr. 439/1996, nr. 2.124/1995, nr. 3.649/1995, nr. 269/1996, nr. 238/1996, nr. 2.097/1996, nr. 268/1996, nr. 1.000/1996, nr. 1.707/1995, nr. 3.487/1995, nr. 1.322/1996, nr. 3.216/1995, nr. 436/1996, nr. 1.194/1996, nr. 1.318/1996 și nr. 3.916/1995 ale Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

1. Prevederile art. 330 și ale art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă.

2. Dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, constatând că, prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, Curtea Constituțională a statuat că prevederile acestui articol sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

3. Dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, constatând că excepțiile invocate în legătură cu aceste prevederi sunt lipsite de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 9 ianuarie 1997.

PREȘEDINTE,
dr. Romul Petru Vonica

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 123 din 21 mai 1997

referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a art. 330¹ și art. 330² din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Saidac Ecaterina (Ivan) împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 2 din 9 ianuarie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 30 aprilie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți, legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 7 mai 1997 și apoi, datorită imposibilității întrunirii completului, pentru data de 21 mai 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Pentru cele arătate, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 din Legea nr. 47/1992 și ale art. 306 alin.1 din Codul de procedură civilă,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Constată că recursul declarat de Saidac Ecaterina (Ivan) împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 2 din 9 ianuarie 1997 este nul, nefiind motivat.

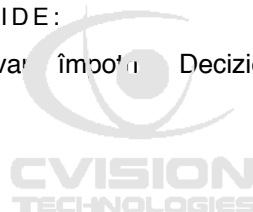
Definitivă.

Pronunțată în ședința din 21 mai 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,

Gabriel Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 150

din 3 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Raul Petrescu — procuror
 Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Apostolescu Irina-Alice împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 2 din 9 ianuarie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 20 mai 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți, legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 3 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 30 octombrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Apostolescu Irina-Alice.

Prin Decizia nr. 2 din 9 ianuarie 1997 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia Curții Constituționale nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996, prin care s-a statuat că prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva Deciziei nr. 2 din 9 ianuarie 1996 a declarat recurs, în termen legal, Apostolescu Irina-Alice, pentru următoarele motive: prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă aduc o gravă atingere inviolabilității și neprescriptibilității dreptului de proprietate, astfel cum este reglementat prin Constituție, de vreme ce se recunoaște procurorului general posibilitatea de a declara oricând recurs în anulare împotriva unei hotărâri judecătorești; prevederile art. 330 din același cod înfrâng principiul egalității părților în procesul civil, deoarece numai procurorul general poate promova recursul în anulare, ceea ce introduce un element de nesiguranță asupra hotărârilor judecătorești.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Senatul, prin Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, apreciază că excepția este nefondată.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că, urmare modificării dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă prin Legea nr. 17/1997, în sensul stabilirii unui termen de 6 luni în care procurorul general poate

soluționeze. Invocă în sprijinul acestei susțineri dispozițiile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora Curtea hotărăște doar asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești referitoare la neconstituționalitatea legilor și ordonanțelor. Invocă, de asemenea, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. III din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, prin care s-a statuat că, în situația modificării prevederii legale supuse controlului de constituționalitate, Curtea se pronunță numai dacă noua soluție legislativă este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctele de vedere ale Senatului și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivul de recurs, referitor la neconstituționalitatea art. 330¹ din Codul de procedură civilă datorată nelimitării în timp a dreptului procurorului general de a declara recursul în anulare, este întemeiat și urmează a fi admis. Curtea constată că, prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, prevederile acestui articol au fost modificate, instituindu-se un termen de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare. În aceste condiții, se admite recursul privind dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se modifică Decizia Curții Constituționale nr. 2 din 9 ianuarie 1997 și, pe fond, se respinge excepția invocată, întrucât, prin instituirea termenului de 6 luni, aceasta a rămas fără obiect.

Motivul de recurs, referitor la neconstituționalitatea art. 330 din Codul de procedură civilă, urmează a fi respins, deoarece excepția de neconstituționalitate a acestui text este invocată pentru prima dată în fața Curții, în recurs. Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție, Curtea Constituțională hotărăște „asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor“.

Rezultă, pe cale de interpretare, că ea nu hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate direct în fața ei. Soluția contrară nu putea fi primită și pentru faptul că astfel s-ar încălca prevederile art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, în sensul cărora, în fața instanței judecătorești, părțile sunt în drept să dezbată excepția, depunând dovezi și probele pe care le cred de cuviință și exercitându-și astfel drepturile procesuale ce le aparțin, ca în orice cauză prezintă pe rolul unei instanțe judecătorești. În finalul acestor raționale de dezbateri contradictorii, instanța însăși este obligată să-și exprime opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate și să sesizeze, prin încheiere, Curtea Constituțională. Dacă aceste reguli se referă la condițiile în care poate fi sesizată Curtea pentru judecata în fond, este limpede că ele nu pot fi eludate în cazul în care Curtea

admisibil la judecata în fond nu poate deveni admisibil ca urmare a exercitării căii de atac a recursului.

Admiterea posibilității de a invoca excepția de neconstituționalitate pentru prima dată în recursul declarat la Curtea Constituțională ar înlesni exercitarea abuzivă a căii de atac de acela care, nesocotind legea, ar pune instanța în

situația de a se pronunța în legătură cu noi probleme litigioase ce nu au fost avute în vedere la judecata în fond.

În sensul celor arătate sunt și deciziile Curții Constituționale nr. 97 din 24 octombrie 1995 și nr. 77 din 25 iunie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 17 ianuarie 1996 și, respectiv, nr. 165 din 26 iulie 1996.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul declarat de Apostolescu Irina-Alice privind dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 2 din 9 ianuarie 1997, în sensul că respinge excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ca fiind lipsită de obiect.

Respinge recursul declarat cu privire la dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința din 3 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 151 din 3 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Ursulescu Ioana (Ursel Ioana) împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 2 din 9 ianuarie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 20 mai 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 3 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 24 octombrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Ursulescu Ioana (Ursel Ioana).

Prin Decizia nr. 2 din 9 ianuarie 1997 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia Curții Constituționale nr. 96 din 24 septembrie

sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva Deciziei nr. 2 din 9 ianuarie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Ursulescu Ioana (Ursel Ioana), pentru următoarele motive: art. 330¹ din Codul de procedură civilă este neconstituțional, întrucât nu limitează în timp posibilitatea acordată numai procurorului general de a declara recursul în anulare. Se încalcă astfel dispozițiile art. 11 alin. (2), art. 20 și art. 128 din Constituție, ale art. 6 pct. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, ale art. 10 din Declarația universală a drepturilor omului și ale art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, precum și principiile stabilității raporturilor juridice și autorității lucrului judecat; în condițiile constituirii statului de drept după alegerile din noiembrie 1996, la judecata în fond era necesar să se solicite puncte de vedere de la noile organe democratice, abilitate legal să se pronunțe asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Senatul, prin Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, apreciază că excepția este nefondată.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că, urmare modificării dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă prin Legea nr. 17/1997, în sensul stabilirii unui termen de 6 luni în care procurorul general poate

soluționeze. Invocă în sprijinul acestei susțineri dispozițiile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora Curtea hotărăște doar asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești, referitoare la neconstituționalitatea legilor și ordonanțelor. Invocă, de asemenea, Decizia Plenului Curții Constituționale nr. III din 31 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 9 noiembrie 1995, prin care s-a statuat că, în situația modificării prevederii legale supusă controlului de constituționalitate, Curtea se pronunță numai dacă noua soluție legislativă este, în principiu, aceeași cu cea dinaintea modificării.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Senatului și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivul de recurs, referitor la neconstituționalitatea art. 330¹ din Codul de procedură civilă datorată nelimitării în timp a dreptului procurorului general de a declara recursul în anulare, este întemeiat și urmează a fi admis.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul declarat de Ursulescu Ioana (Ursel Ioana) privind dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 2 din 9 ianuarie 1997, în sensul că respinge excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ca fiind lipsită de obiect.

Definitivă.

Pronunțată în ședința din 3 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 4 din 14 ianuarie 1997*)

**referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330²,
ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă**

Romul Petru Vonica — președinte
Costică Bulai — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător
Maria Bratu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin încheierile din 25 septembrie 1996, 4 octombrie 1996, 9 octombrie 1996, 10 octombrie 1996 și 16 octombrie 1996, pronunțate în dosarele nr. 765/1996, nr. 73/1996, nr. 979/1996, nr. 1.002/1996, nr. 1.320/1996, nr. 1.198/1996 și nr. 1.065/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu

Curtea constată că, prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, prevederile acestui articol au fost modificate, instituindu-se un termen de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare. În aceste condiții, se admite recursul privind dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se modifică Decizia Curții Constituționale nr. 2 din 9 ianuarie 1997 și, pe fond, se respinge excepția invocată, întrucât, prin instituirea termenului de 6 luni, aceasta a rămas fără obiect.

Motivul de recurs, prin care se susține că la judecata în fond trebuia cerute puncte de vedere de la noile organe democratice, abilitate legal să se pronunțe cu privire la excepția de față, este, de asemenea, neîntemeiat. Potrivit Legii nr. 47/1992, solicitarea punctelor de vedere nu era obligatorie, la prima instanță, cât timp excepția a fost respinsă ca vădit nefondată. În recurs însă Curtea a solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, în temeiul art. 25 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, deoarece aceasta are obligația ca, în cazul admiterii recursului, să se pronunțe prin aceeași decizie și asupra excepției de neconstituționalitate. După cum s-a arătat, Senatul și Guvernul au apreciat excepția și, respectiv, recursul ca fiind neîntemeiate, iar Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă și ale art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995, invocate de Bratu Maria, Sarkisian Keramuș, Sarkisian Ervant, Saidel Ștefan, Pop Dorotea, Meiga, Bloch Erich Ivan, Bloch Ladislau, Dumitrescu Laura și de Nicolae P. Teodor.

Excepțiile de neconstituționalitate invocate formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 301C/1996, nr. 304C/1996, nr. 306C/1996, nr. 307C/1996, nr. 308C/1996, nr. 309C/1996 și nr. 310C/1996. În esență, ele sunt identice astfel:

Sarkisian Keramuş și Sarkisian Ervant, în Dosarul nr. 73/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, invocă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă, susținând că aceste dispoziții contravin prevederilor art. 16, ale art. 20, ale art. 128 și ale art. 131 din Constituție.

Bratu Maria, Saidel Ștefan, Bloch Erich Ivan, Bloch Ladislau și Nicolae P. Teodor, în dosarele nr. 765/1996, nr. 979/1996, nr. 1.320/1996 și nr. 1.065/1996 ale Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, invocă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, arătând că aceste dispoziții contravin prevederilor art. 15 alin. (2), ale art. 16 alin. (1), ale art. 51, ale art. 125 și ale art. 128 din Constituție, ale art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului și ale art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. De asemenea, se susține că aceste dispoziții contravin principiilor disponibilității procesuale și ale separației puterilor în stat.

Dumitrescu Laura, în Dosarul nr. 1.198/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, invocă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, pe motiv că acestea contravin prevederilor art. 20 alin. (2) din Constituție și ale art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului.

Pop Dorotea Helga, în Dosarul nr. 1.002/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, invocând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330¹ și ale art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995, susține că aceste dispoziții contravin prevederilor art. 16, ale art. 21, ale art. 125 și ale art. 128 din Constituție.

Exprimându-și opinia, potrivit art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, instanța de judecată apreciază excepțiile invocate ca neîntemeiate.

Deoarece excepțiile de neconstituționalitate invocate se referă la aceleași dispoziții legale și pentru o mai bună administrare a justiției, Curtea dispune conexarea dosarelor nr. 304C/1996, nr. 306C/1996, nr. 307C/1996, nr. 308C/1996, nr. 309C/1996 și nr. 310C/1996 la Dosarul nr. 301C/1996, care a fost primul înregistrat, urmând a se pronunța asupra tuturor excepțiilor prin decizia de față.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile art. 330¹, ale art. 330², ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, precum și ale art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995, reține următoarele:

Analizând excepțiile de neconstituționalitate invocate se constată că, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să le soluționeze, fiind legal sesizată.

Asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă ca urmare a Deciziei nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996 și nr. 251 din 17 octombrie 1996, statuând că ele sunt constituționale.

Cât privește dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, definitivă și obligatorie, Curtea Constituțională a modificat Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă ca urmare a Deciziei nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 8 august 1995.

de neconstituționalitate, și a decis că dispozițiile art. 330¹ sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Rezultă că excepțiile de neconstituționalitate referitoare la art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocate în cauzele de față, sunt inadmisibile în limitele interpretării date, pentru că, așa cum s-a statuat prin Decizia nr. 107 din 2 noiembrie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 15 februarie 1995, o prevedere legală declarată neconstituțională printr-o decizie a Curții Constituționale nu poate face obiectul unei noi excepții. Faptul că Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996 a constatat neconstituționalitatea, în limitele interpretării date, nu conduce la o altă consecință, deoarece sensul deciziei este circumstanțierea legitimității constituționale a textului atacat. În acest sens, Curtea s-a pronunțat și prin Decizia nr. 92 din 12 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 20 decembrie 1995.

Referitor la dispozițiile art. 330² din Codul de procedură civilă, este de reținut că, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă, Curtea a constatat că alin. 1 al acestui articol este neconstituțional, iar alin. 2 este constituțional. Având în vedere că o excepție de neconstituționalitate admisă nu mai poate fi reiterată, deoarece, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes*, excepțiile privind art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt lipsite de obiect și, în consecință, urmează a fi respinse ca vădit nefondate. De asemenea, urmează să fie respinse ca vădit nefondate și excepțiile privind art. 330² alin. 2 din Codul de procedură civilă, deoarece nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții.

Se constată că asupra dispozițiilor art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, Curtea s-a pronunțat tot prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, definitivă, în sensul că ele sunt constituționale.

În ce privește posibilitatea atacării cu recurs în anulare a hotărârilor judecătorești, pronunțate după data de 26 iulie 1993, soluția pronunțată prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996 își păstrează valabilitatea, în temeiul art. 145 alin. (2) din Constituție, neintervenind elemente noi care să justifice schimbarea acestei soluții.

Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995, se constată că acesta este un text de trimitere la recursul în anulare asupra constituționalității căruia Curtea Constituțională s-a pronunțat, așa cum s-a menționat mai sus, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996 și prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996. Totodată, prevederile art. 24 din Legea nr. 112/1995 au fost declarate ca fiind constituționale prin Decizia nr. 73 din 19 iulie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 8 august 1995.

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea soluțiilor pronunțate prin deciziile sus menționate, nr. 73/1996, nr. 96/1996 și nr. 73/1995, excepțiile de neconstituționalitate din prezenta cauză, privind prevederile art. 24 alin. 2 din Legea nr. 112/1995, urmează să fie respinse, de asemenea, ca vădit nefondate. În practica jurisdicțională a Curții, citată mai sus, au fost analizate toate temeiurile invocate în sprijinul excepțiilor de neconstituționalitate, atât din Constituție, cât și din Legea nr. 47/1992, și s-a constatat că acestea sunt lipsite de obiect și, în consecință, urmează să fie respinse ca vădit nefondate.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 24 alin. (2) și al art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca vădit nefondate excepțiile de neconstituționalitate invocate de Bratu Maria, Sarkisian Keramuș, Sarkisian Ervant, Saidel Ștefan, Pop Dorotea Helga, Bloch Erich Ivan, Bloch Ladislau, Dumitrescu Laura și de Nicolae P. Teodor în dosarele nr. 765/1996, nr. 73/1996, nr. 979/1996, nr. 1.002/1996, nr. 1.320/1996, nr. 1.198/1996 și nr. 1.065/1996 ale Curții Supreme de Justiție — Secția civilă, privind:

1. Dispozițiile art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

2. Dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, constatând că, prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, Curtea Constituțională a statuat că prevederile acestui articol sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

3. Dispozițiile art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă, constatând că excepțiile invocate în legătură cu aceste prevederi sunt lipsite de obiect.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 14 ianuarie 1997.

PREȘEDINTE,
dr. Romul Petru Vonica

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 95
din 30 aprilie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Bratu Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 4 din 14 ianuarie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 22 aprilie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți, legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 30 aprilie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 25 septembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Bratu Maria în Dosarul nr. 765/1996.

Prin Decizia nr. 4 din 14 ianuarie 1997 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 14 noiembrie 1996, în care s-a constatat că, în

temeiul art. 145 alin. (2) din Constituție, a deciziilor Curții Constituționale.

Împotriva Deciziei nr. 4 din 14 ianuarie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Bratu Maria, cu motivarea că decizia Curții este neconstituțională, întrucât se consideră „că recursul în anulare fără termen ar avea un caracter constituțional câtă vreme se referă la hotărâri civile pronunțate după data de 26 iulie 1993, data când a operat modificarea Codului de procedură civilă“. Prin aceste dispoziții se încalcă principiile egalității părților în procesul civil, al stabilității raporturilor juridice, autorității lucrului judecat și al neretroactivității legii civile. Se susține, de asemenea, că este inechitabil față de părțile în proces ca procurorul general să poată declara oricând recursul în anulare.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat punctele de vedere ale celor două Camere ale Parlamentului și al Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este nefondată, întrucât Curtea, prin decizii definitive și obligatorii, în temeiul art. 145 alin. (2) din Constituție, s-a pronunțat asupra dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA

având în vedere decizia atestată prin motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii

Cât privește susținerea din recurs, referitoare la inechitatea creată de art. 330¹ din Codul de procedură civilă, prin aceea că procurorul general poate declara oricând recurs în anulare, se constată că prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, prevederile acestui articol au fost modificate, instituindu-se un termen de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare. În aceste condiții, urmează a se admite recursul, a se modifica decizia atacată și, pe fond, a se respinge excepția, întrucât, prin instituirea termenului de 6 luni, aceasta a rămas fără obiect. Pe cale de consecință, susținerile formulate în sprijinul neconstituționalității art. 330¹ din Codul de procedură civilă, potrivit cărora acest text încalcă principiul egalității părților în procesul civil, al stabilității raporturilor juridice și al autorității lucrului judecat, urmează a fi înlăturate.

Cât privește aspectul referitor la încălcarea principiului neretroactivității legii, se reține că recursul în anulare a fost reintrodus în Codul de procedură civilă prin Legea nr. 59/1993, fiind reglementat de art. 330—330⁴ sub titlul „căile extraordinare de atac”.

Hotărârile judecătorești definitive, pronunțate anterior datei de 26 iulie 1993, când a intrat în vigoare Legea nr. 59/1993, puteau fi atacate de procurorul general pe calea recursului extraordinar, care putea fi soluționat și

după intrarea în vigoare a legii, în condițiile stabilite de art. V alin. 5 din aceasta. Prin art. V alin. 6, astfel cum a fost completat prin Legea nr. 65/1993, părților li s-a dat posibilitatea să atace ele cu recursul prevăzut în Legea nr. 59/1993, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a acesteia, hotărârile rămase definitive în perioada 30 iunie 1992 — 26 iulie 1993.

Tot acest ansamblu de reglementare, cu caracter tranzitoriu, are semnificația imposibilității aplicării dispozițiilor procesuale relative la recursul în anulare, hotărârilor pronunțate anterior datei la care Legea nr. 59/1993 a intrat în vigoare, adică 26 iulie 1993.

Așa cum s-a reținut prin Decizia nr. 9 din 7 martie 1994, definitivă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 326 din 25 noiembrie 1994, dispozițiile procesuale sunt, în principiu, de imediată aplicare și deci dreptul relativ la exercitarea căilor de atac este fixat de legea în vigoare în momentul pronunțării.

În aceste condiții, Curtea Constituțională a statuat prin Decizia nr. 96/1996 că dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă ar fi neconstituționale doar dacă s-ar aplica hotărârilor pronunțate anterior datei de 26 iulie 1993, pentru că astfel s-ar încălca principiul neretroactivității legii prevăzut în art. 15 alin. (2) din Constituție.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul declarat de Bratu Maria privind dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 4 din 14 ianuarie 1997, în sensul că respinge excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ca fiind lipsită de obiect.

Definitivă.

Pronunțată în ședința din 30 aprilie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 96 din 30 aprilie 1997

referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴
din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Raul Petrescu — procuror

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Dumitrescu Laura și Dumitrescu Costel, împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 4 din 14 ianuarie 1997.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 22 aprilie 1997, în prezența recurenților, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți, legal citate, și au fost înregistrate în înregistrarea nr. 14/1997.

Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 30 aprilie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 10 octombrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Dumitrescu Laura.

Prin Decizia nr. 4 din 14 ianuarie 1997 Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, ale art. 330² alin. 2, ale art. 330³ și ale art. 330⁴, a constatat că prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996 s-a statuat că prevederile art. 330¹ din acest cod sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, iar excepția referitoare la art. 330² alin. 1 din același cod este lipsită de obiect. Soluția s-a fundamentat pe decizii definitive, prin care Curtea s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă. Aceste decizii, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție și art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, sunt obligatorii *erga omnes*, deoarece nu au intervenit elemente noi care să determine schimbarea practicii constante a Curții.

Împotriva Deciziei nr. 4 din 14 ianuarie 1997 au declarat recurs, în termen legal, Dumitrescu Laura și Dumitrescu Octavian, pentru următoarele motive: hotărârile pronunțate în speță de instanțele judecătorești au fost legale și temeinice, întrucât imobilul în litigiu a fost trecut în proprietatea statului în mod abuziv; titlul asupra imobilului nu a fost transcris în registrele de transcripțiuni și inscripțiuni imobiliare; prevederile Decretului nr. 223/1974 sunt în contradicție cu prevederile Constituției din anul 1955 și cu principiile Declarației Universale a Drepturilor Omului.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Dumitrescu Laura și Dumitrescu Octavian împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 4 din 14 ianuarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința din 30 aprilie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

referitoare la modificarea capitolului III (Principii de desfășurare a tranzacțiilor pe piața valutară interbancară) litera b) (Principii în relația intermediar-client) din Normele privind funcționarea pieței valutare interbancare — anexa nr. 3 la Regulamentul Băncii Naționale a României privind efectuarea operațiunilor valutare, republicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 13 martie 1996, cu modificările ulterioare

În conformitate cu prevederile art. 39 din Legea nr. 34/1991 privind Statutul Băncii Naționale a României, prevederile punctului 12 al capitolului III din Normele privind funcționarea pieței valutare interbancare — anexa nr. 3 la Regulamentul privind efectuarea operațiunilor valutare — se modifică și vor avea următorul conținut:

„12.1. Ordinele de vânzare/cumpărare de valută ale clienților se completează conform modelelor anexate (formularele nr. 1–8) și cu respectarea următoarelor prevederi:

a) ordinele de cumpărare la vedere și ordinele de cumpărare și vânzare la termen să fie însoțite de instrucțiuni complete de plată la extern, respectiv ordin de plată sau deschidere de acreditiv având la bază documentația aferentă din care să rezulte natura de cont curent sau de capital a operațiunii valutare.

Ordinele de cumpărare vor fi acceptate spre executare, numai dacă vor fi însoțite de documente care să permită și să facă posibilă atât identificarea naturii operațiunii valutare, cât și execuția plății;

b) suma ordonată la cumpărare să nu depășească suma necesară operațiunii valutare de cont curent sau diferența dintre valoarea operațiunii valutare curente și disponibilitățile proprii cumulate în toate conturile valutare;

c) sumele în valută cumpărate pe piața valutară interbancară să fie folosite numai în scopul pentru care au fost cumpărate.

Sumele neutilizate în termenele prevăzute în ordinele de plată sau în acreditivul deschis vor fi obligatoriu vândute pe piața valutară interbancară în maximum 7 zile lucrătoare de la data expirării termenelor respective;

d) disponibilitățile în valută în conturi proprii, precum și sumele cumpărate pe piața valutară interbancară nu pot fi utilizate ca garanții pentru obținerea de credite în lei;

e) ordinele de cumpărare sau de vânzare la termen să fie însoțite de o documentație care să ateste necesitatea operațiunii valutare;

f) persoanele juridice nerezidente au acces pe piața valutară interbancară numai cu ordine de vânzare de valută.

12.2. Ordinele de vânzare/cumpărare de valută ale clienților nerezidenți care au calitatea de investitori străini în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 31/1997 privind regimul investițiilor străine în România și ale normelor metodologice emise în aplicarea acesteia se completează conform modelelor anexate (formularele nr. 1–8) și cu respectarea următoarelor prevederi:

a) în scopul realizării unei investiții sau al repatrierii drepturilor convenite pentru investițiile efectuate în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/1997

și de normele metodologice emise în aplicarea acesteia, persoanele fizice și juridice nerezidente au acces pe piața valutară cu ordine de vânzare/cumpărare de valută, atât la vedere (spot), cât și la termen (forward);

b) operațiunile de vânzare de valută din conturile nerezidenților, respectiv de cumpărare de valută, conform pct. 12.2. a) de mai sus, se vor efectua numai prin societățile bancare/sucursalele băncilor străine autorizate de Banca Națională a României să opereze pe piața valutară interbancară din România;

c) societățile bancare/sucursalele băncilor străine autorizate de Banca Națională a României să opereze pe piața valutară interbancară din România sunt răspunzătoare de:

- verificarea provenienței sumelor în valută cu care se alimentează conturile nerezidenților, în conformitate cu pct. 18 din Regulamentul privind efectuarea operațiunilor valutare în vigoare;

- verificarea ca documentele anexate la ordinul de cumpărare de valută, dispus de nerezidenți, să ateste proveniența sumelor în lei din operațiunile investiționale prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/1997 și de normele metodologice emise în aplicarea acesteia;

- transferul efectiv al sumelor în valută, rezultate din operațiunile menționate, să fie efectuat în conformitate cu prevederile art. 5 din ordonanța sus-menționată.

Societățile bancare/sucursalele băncilor străine vor reține fotocopii ale documentelor originale, prevăzute de ordonanța sus-menționată, respectiv alte documente justificative, în baza cărora s-au efectuat tranzacțiile, pe care au făcut, în prealabil, mențiunea efectuării operațiunii certificate de salariatul băncii;

d) în aplicarea prevederilor art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 31/1997, societățile bancare și sucursalele băncilor străine vor raporta Băncii Naționale a României — Direcția generală operațiuni monetare, valutare și de credit — operațiunile de vânzare și cumpărare de valută efectuate de persoanele fizice și juridice nerezidente, circumscrise operațiunilor de investiții directe și de portofoliu, derulate conform prevederilor ordonanței.

Raportarea se va efectua zilnic în temeiul Circularei Băncii Naționale a României nr. 31 din 29 iulie 1994, completată cu Precizările privind aplicarea circularei respective din 3 august 1994 și cu Circulara Băncii Naționale a României nr. 38/1994, trecându-se în coloana de cod fiscal simbolul N (Nerezident), NPORT și NDIR, după caz.“

Prezenta circulară intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

Denumirea clientului .....
Adresa/Sediul .....
Tel./telex .....
Persoane de contact .....
Nr. din Registrul comerțului .....
Cod FISCAL .....
Nerezident*) ☐

ACCEPTAT/RESPINS (motivul .....
la CURSUL COTAT FERM și acceptat de client,
de ..... lei/ .....
<i>Semnătura autorizată,</i> <i>Semnătura clientului,</i>
L.S.   L.S.
Se completează de intermediar la sediul acestuia, în prezența clientului.

ORDIN DE CUMPĂRARE VALUTĂ LA VEDERE (SPOT)

valabil pentru data de .....

Către .....

CUMPĂRAȚI suma de ..... / ....., cu data valutei de .....

Echivalentul în lei îl veți recupera din contul de disponibil nr. ...., deschis la .....

Suma în valută cumpărată o veți vira cu aceeași dată de valută (sus-menționată) în contul nostru nr. ...., deschis la .....

Declarăm pe propria răspundere următoarele:

1. Scopul cumpărării de valută este: operațiune de cont curent / cont financiar și de capital reprezentând: investiție directă; investiție de portofoliu.

având la bază următoarele documente anexate:

2. Disponibilitățile noastre valutare cumulate la data prezentei sunt de ..... USD (sau echivalent în USD).

3. Suntem de acord cu blocarea sumei în valută, cumpărată până la utilizarea acesteia conform destinației inițiale declarate prevăzute la pct. 1.

.....
Data întocmirii.....
Semnătura autorizată,
L.S.

Observații:

1. Se marchează căsuțele, după caz.
2. Punctele 2 și 3 se referă doar la rezidenți.

*) Nerezident din punct de vedere valutar, conform pct. 6 din Regulamentul privind efectuarea operațiunilor valutare.

Denumirea clientului .....
Adresa/Sediul .....
Tel./telex .....
Persoane de contact .....
Nr. din Registrul comerțului .....
Cod FISCAL .....
Nerezident*) ☐

ACCEPTAT
la CURSUL COTAT FERM și acceptat de client,
de ..... lei/ .....
<i>Semnătura autorizată,</i> <i>Semnătura clientului,</i>
L.S.   L.S.
Se completează de intermediar la sediul acestuia, în prezența clientului.

ORDIN DE VÂNZARE VALUTĂ LA VEDERE (SPOT)

valabil pentru data de .....

Către .....

VINDEȚI suma de ..... / ....., cu data valutei de .....

din contul nostru valutar nr. ...., deschis la .....

Contravaloarea în lei se va vira cu aceeași dată a valutei în contul în lei nr. ...., deschis la .....

Scopul vânzării de valută este o operațiune de cont financiar și de capital, respectiv: investiție directă; investiție de portofoliu......
Data întocmirii.....
Semnătura autorizată,
L.S.

Observații:

Se marchează căsuțele respective în cazul nerezidenților.

*) Nerezident din punct de vedere valutar, conform pct. 6 din Regulamentul privind efectuarea operațiunilor valutare.

FORMULARUL Nr. 3

Denumirea clientului .....
Adresa/Sediul .....
Tel./telex .....
Persoane de contact .....
Nr. din Registrul comerțului .....
Cod FISCAL .....
Nerezident*) ☐

ACCEPTAT/RESPINS (motivul .....
.....)
la CURSUL COTAT FERM și acceptat de client,
de ..... lei/ .....
<i>Semnătura autorizată,</i> <i>Semnătura clientului,</i>
L.S.   L.S.
Se completează de intermediar la sediul acestuia, în prezența clientului.

ORDIN DE CUMPĂRARE VALUTĂ LA TERMEN (FORWARD)

valabil pentru data de .....

Către .....

CUMPĂRAȚI suma de ...../....., cu data valutei de .....

(cifre)

(litere)

Echivalentul în lei îl veți recupera din contul de disponibil nr. ...., deschis la .....

Suma în valută cumpărată o veți vira cu aceeași dată de valută (sus-menționată) în contul nostru nr. ...., deschis la .....

Declarăm pe propria răspundere următoarele:

1. Scopul cumpărării de valută este: operațiune de cont curent / cont financiar și de capital reprezentând: investiție directă; investiție de portofoliu.

având la bază următoarele documente anexate:

2. Disponibilitățile noastre valutare cumulate la data prezentei sunt de ..... USD (sau echivalent în USD). (în cifre)

3. Suntem de acord cu blocarea sumei în valută, cumpărată până la utilizarea acesteia conform destinației inițiale declarate prevăzute la pct. 1.

.....
Data întocmirii.....
Semnătura autorizată,
L.S.

Observații:

1. Se marchează căsuțele, după caz.
2. Punctele 2 și 3 se referă doar la rezidenți.

*) Nerezident din punct de vedere valutar, conform pct. 6 din Regulamentul privind efectuarea operațiunilor valutare.

FORMULARUL Nr. 4

Denumirea clientului .....
Adresa/Sediul .....
Tel./telex .....
Persoane de contact .....
Nr. din Registrul comerțului .....
Cod FISCAL .....
Nerezident*) ☐

ACCEPTAT/RESPINS (motivul .....
.....)
la CURSUL COTAT FERM și acceptat de client,
de ..... lei/ .....
<i>Semnătura autorizată,</i> <i>Semnătura clientului,</i>
L.S.   L.S.
Se completează de intermediar la sediul acestuia, în prezența clientului.

ORDIN DE VÂNZARE VALUTĂ LA TERMEN (FORWARD)

valabil pentru data de .....

Către .....

VINDEȚI suma de ...../..... cu data valutei de .....

(cifre)

(litere)

din contul nostru valutar nr. ...., deschis la .....

Contravaloarea în lei se va vira cu aceeași dată a valutei în contul în lei nr. ...., deschis la .....

Scopul vânzării de valută este o operațiune de cont financiar și de capital, respectiv: investiție directă; investiție de portofoliu......
Data întocmirii.....
Semnătura autorizată
L.S.

Observații:

Se marchează căsuțele respective în cazul nerezidenților.

*) Nerezident din punct de vedere valutar, conform pct. 6 din Regulamentul privind efectuarea operațiunilor valutare.

Denumirea clientului ..... Adresa/Sediul ..... Tel./telex ..... Persoane de contact ..... Nr. din Registrul comerțului ..... Cod FISCAL ..... Nerezident*) ☐	ACCEPTAT/RESPINS (motivul ....) la CURSUL LIMITAT solicitat de client, de ..... lei/ ..... <i>Semnătura autorizată,</i> <i>Semnătura clientului,</i> L.S. L.S. EXECUTAT LA CURSUL de .....lei/..... Se completează de intermediar la sediul acestuia, în prezența clientului.

ORDIN DE CUMPĂRARE VALUTĂ LA VEDERE (SPOT)

valabil pentru data de .....

Către .....

CUMPĂRAȚI suma de ...../....., cu data valutei de .....
(cifre) (litere)

Echivalentul în lei îl veți recupera din contul de disponibil nr. ...., deschis la .....

Suma în valută cumpărată o veți vira cu aceeași dată de valută (sus-menționată) în contul nostru nr. ...., deschis la .....

Declarăm pe propria răspundere următoarele:

1. Scopul cumpărării de valută este: operațiune de cont curent / cont financiar și de capital reprezentând: investiție directă; investiție de portofoliu.

....., având la bază următoarele documente anexate:

2. Disponibilitățile noastre valutare cumulate la data prezentei sunt de ..... USD
(sau echivalent în USD). (în cifre)

3. Suntem de acord cu blocarea sumei în valută, cumpărată până la utilizarea acesteia conform destinației inițiale declarate prevăzute la pct. 1.

.....
Data întocmirii.....
Semnătura autorizată,
L.S.

Observații:

1. Se marchează căsuțele, după caz.

2. Punctele 2 și 3 se referă doar la rezidenți.

*) Nerezident din punct de vedere valutar, conform pct. 6 din Regulamentul privind efectuarea operațiunilor valutare.

Denumirea clientului ..... Adresa/Sediul ..... Tel./telex ..... Persoane de contact ..... Nr. din Registrul comerțului ..... Cod FISCAL ..... Nerezident*) ☐	ACCEPTAT la CURSUL LIMITAT solicitat de client, de ..... lei/ ..... <i>Semnătura autorizată,</i> <i>Semnătura clientului,</i> L.S. L.S. EXECUTAT LA CURSUL de .....lei/..... Se completează de intermediar la sediul acestuia, în prezența clientului.

ORDIN DE VÂNZARE VALUTĂ LA VEDERE (SPOT)

valabil pentru data de .....

Către .....

VINDEȚI suma de ...../....., cu data valutei de .....
(cifre) (litere)

din contul nostru valutar nr. ...., deschis la .....

Contravaloarea în lei se va vira cu aceeași dată a valutei în contul în lei nr. ...., deschis la .....

Scopul vânzării de valută este o operațiune de cont financiar și de capital, respectiv: investiție directă; investiție de portofoliu......
Data întocmirii.....
Semnătura autorizată,
L.S.

Observații:

Se marchează căsuțele respective în cazul nerezidenților.

*) Nerezident din punct de vedere valutar, conform pct. 6 din Regulamentul privind efectuarea operațiunilor valutare.

FORMULARUL Nr. 7

Denumirea clientului .....
Adresa/Sediul .....
Tel./telex .....
Persoane de contact .....
Nr. din Registrul comerțului .....
Cod FISCAL .....
Nerezident*) ☐

ACCEPTAT/RESPINS (motivul .....
la CURSUL LIMITAT solicitat de client,
de ..... lei/ .....
<i>Semnătura autorizată,</i> <i>Semnătura clientului,</i>
L.S.   L.S.
EXECUTAT LA CURSUL de .....lei/.....
Se completează de intermediar la sediul acestuia, în prezența clientului.

ORDIN DE CUMPĂRARE VALUTĂ LA TERMEN (FORWARD)

valabil pentru data de .....

Către .....

CUMPĂRAȚI suma de ...../....., cu data valutei de .....

Echivalentul în lei îl veți recupera din contul de disponibil nr. ...., deschis la .....

Suma în valută cumpărată o veți vira cu aceeași dată de valută (sus-menționată) în contul nostru nr. ...., deschis la .....

Declarăm pe propria răspundere următoarele:

1. Scopul cumpărării de valută este: operațiune de cont curent / cont financiar și de capital reprezentând: investiție directă; investiție de portofoliu.

având la bază următoarele documente anexate:

2. Disponibilitățile noastre valutare cumulate la data prezentei sunt de ..... USD (sau echivalent în USD).

3. Suntem de acord cu blocarea sumei în valută, cumpărată până la utilizarea acesteia conform destinației inițiale declarate prevăzute la pct. 1.

.....
Data întocmirii.....
Semnătura autorizată,
L.S.

Observații:

1. Se marchează căsuțele, după caz.

2. Punctele 2 și 3 se referă doar la rezidenți.

*) Nerezident din punct de vedere valutar, conform pct. 6 din Regulamentul pentru efectuarea operațiunilor valutare.

FORMULARUL Nr. 8

Denumirea clientului .....
Adresa/Sediul .....
Tel./telex .....
Persoane de contact .....
Nr. din Registrul comerțului .....
Cod FISCAL .....
Nerezident*) ☐

ACCEPTAT/RESPINS (motivul .....
la CURSUL LIMITAT și acceptat de client,
de ..... lei/ .....
<i>Semnătura autorizată</i> <i>Semnătura clientului</i>
L.S.   L.S.
EXECUTAT LA CURSUL de .....lei/.....
Se completează de intermediar la sediul acestuia, în prezența clientului.

ORDIN DE VÂNZARE VALUTĂ LA TERMEN (FORWARD)

valabil pentru data de .....

Către .....

VINDEȚI suma de ...../....., cu data valutei de .....

din contul nostru valutar nr. ...., deschis la .....

Contravaloarea în lei se va vira cu aceeași dată a valutei în contul în lei nr. ...., deschis la .....

Scopul vânzării de valută este o operațiune de cont financiar și de capital respectiv: investiție directă; investiție de portofoliu......
Data întocmirii.....
Semnătura autorizată,
L.S.

Observații:

Se marchează căsuțele respective în cazul nerezidenților.

*) Nerezident din punct de vedere valutar, conform pct. 6 din Regulamentul pentru efectuarea operațiunilor valutare.

ÎN ATENȚIA AGENȚILOR ECONOMICI

Potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/1997 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, începând cu data de **28 iulie 1997**, transmiterea la Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, în vederea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a încheierii de înmatriculare a societății comerciale, precum și a celorlalte acte prevăzute de lege, se face de către **Oficiul Registrului comerțului**, pe cheltuiala părților.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, S.C. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.C.M.P.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon: 311.07.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial“, tel. 689.85.53 și 335.01.11/4028.